

har samlet sig. Mulig kan det ogsaa ligge i, at der paa en Maade, som endnu ikke er opdaget, udvikler sig giftige Luftarter, som kunne gøre Fortræd. Skaden var dog ikke saa stor, thi hen ad Foraaret bedredes Tilstanden i Væksthusene. Der er et Væksthus, hvor Orchideer dyrkes, som de havde megen Sorg af, og den botaniske Professor udtalte, at skønt han har gjort sig megen Umage med Forsøg i to Drivhuse med forskellig Beliggenhed, er det ikke lykkedes ham at faa Skaden rettet, og han kan endnu ikke udtale en bestemt Mening om, hvori Grunden til den ligger. Det er altsaa rigtigt, at der er Ting i den botaniske Have, man kan beklage. Derimod tror jeg ikke, det er rigtigt efter den Udtalelse, jeg hørte af denne fortræffelige Mand i Gaar, at fremkomme med en Bebrejdelse derfor, og det glæder mig at kunne tilføje, at samtidig med, at han udtalte en Beklagelse over Forholdene, ansaa han sig berettiget til at sige efter Udtalelser, han har modtaget fra Ledere af store botaniske Haver i Udlandet, at vor botaniske Have ingenlunde staar lavt, men paa enkelte Punkter endogsaa særlig højt mellem de større botaniske Haver. Jeg tror derfor ikke, at der er Grund til her at føle sig saa misfornøjet med Tilstanden i vor botaniske Have, som det ærede Medl. var, men efter hans Udtalelser har jeg anset mig for forpligtig til straks at undersøge, hvorledes Forholdene ere, og jeg nærer ikke Tvivl om, at den botaniske Professor vil gøre sig al Umage for, at Tilstanden kan blive saa god som muligt.

Jeg kommer saa til en Sag, som blev fremdragen af det ærede Medl. for Aarhus (Høegh-Guldberg) og fandt Tilslutning hos en af Rigsdagsmændene for Odense, nemlig Ønsket om et Tilskud fra Statskassen til et Teater i Aarhus. Jeg maa tilstaa, at jeg har ikke turdet give noget Løfte om dette Tilskud, men tværtimod udtalt, at Ministeriet ikke kunde finde sig foranlediget til at stille Forslag til Rigsdagen i den Retning, fordi jeg har været bange for Konsekvenserne. Begyndte man først at give Understøttelse til en Provinsby til et Teater, vilde der snart komme Krav fra andre. Det mærker man derpaa, at det ærede Medl. for Aarhus allerede blev støttet af et æret Medl. for Odense. Der kan ikke være Tvivl om, hvad Meningen var, og et æret Medl. nævnte endogsaa Assens. Jeg skal ikke komme ind paa de enkelte Byer, men blot sige, at jeg er bange for Konsekvenserne. Imidlertid, da der nu er kommet Andragende til Rigs-

dagen, skal jeg forhandle Sagen med Finansudvalget og Rigsdagen, og skulde begge Rigsdagens Afdelinger være enige om at give Tilskud til Provinsteatre, kunne vi jo give det. Jeg for mit Vedkommende kan ikke se bort fra de Betæneligheder, jeg har haft.

Der er et Spørgsmaal angaaende Universitetet, som jeg skal omtale. Spørgsmaalet om et Universitet i Aarhus skal jeg lade ligge, men jeg sigter til Spørgsmaalet om university extension. Det har allerede været til Forhandling i Fjor, og jeg antager derfor, det vil interessere Tingets ærede Medlemmer at høre, hvorledes den Sag staar. Universitetet har i Aar optaget den til Forhandling, idet Universitetets Lærerforsamling har nedsat et Udvalg af Universitetsprofessorer til dens Drøftelse. Jeg bad de Herrer om, hvis det var muligt, at fremskynde Sagens Behandling saaledes, at der kunde stilles Forslag derom paa Finansloven. Det lod sig dog ikke gøre, hvad jeg godt kan forstaa, da Sagen nøje maa overvejes. Jeg har imidlertid faaet et Forslag, hvor der dog var et enkelt Punkt, hvorom jeg maatte høre Konsistoriums Mening, hvorfor jeg sendte Forslaget tilbage. Forslaget viser, at de ved Universitetet ansatte Lærere ere villige til at optage Sagen. Saa snart jeg modtager Indstillingen, skal jeg forhandle derom med Finansudvalget for saa at overveje, om Sagen skal støttes eller ej.

Der er dernæst henvendt til mig nogle Spørgsmaal angaaende Kirker, og da for det første om Ilskov Kirke. Om den skal jeg oplyse, at den snart er færdig, det vil vist ikke være — jeg tror endogsaa at kunne sige — ret mange Dage, før Præstembedet kan opslaa ledigt. Der er nogle enkelte Spørgsmaal, jeg har maattet rette til vedkommende Biskop, og jeg afventer Svar derpaa. Naar Sparkær Kirke ikke allerede i Aar er optagen paa Finansloven, er Grunden den, at da Sagen var optagen paa Finansloven for 1897—98, blev Finansudvalget enigt om at udsætte den indtil videre, idet Folketallet i Sognene der var saa lille, at man mente, denne Sag nok kunde vente, indtil der var oplagt et større Beløb af den Del af Tienden, der er bestemt til at oplægges. Endnu har dette Beløb ikke naaet en saadan Størrelse, at denne Sag kan bringes frem, og der er derfor i Overensstemmelse med Finansudvalgets Beslutning ikke gjort noget ved den i Aar. Et Par ærede Rigsdagsmænd fra Vendsyssel have omtalt Kirkeforholdene deroppe og gjort det i den Form, at de